

A O V A K S

T A L V E M U I N A S J U T T

Mäng mudilastele

Rootsis 1976

Tahelepanuks!

Käesoleva näidendi lavastamiseks ja ettekandmiseks on vajalik
autori nõusolek.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K 15535-15

T e g e l a s e d

Kiki: kaks oravat Tormide orust

Miki:

Klipp: kaks väsinud jänkut

Klapp:

Poss: metshiired

Moss:

Nipp:

Tipp: nende pojukesed

Tapp:

Pupp:

Mopsi-Popp: üks eksinud kutsu

Kuri-Ätt: Mustadelt Mägedelt

Ilus mõte:

Hea mõte: vangistatud mõtted

Armas mõte:

Tormitaat:

Lumehelbed:

Tormipoisid:

Aeg: Tali tuleb Tormide orgu.

Tormide org.

Talve külmusesse tardunud oru lagendik, kaugel silmapiiril teravtipuliste ähvardavate mustade mägedega.

Lagendiku keskel seisab üksik tormidest lõhutud hiigel-tamm, mille võimsate juurte käärude vahelt viib madal uks puu õõnsusesse - oravate Kiki ja Miku pesapaika.

Külm talve õhtupoolik - algava lumetormi ootuses.

-. -

Tuule vihasesse vihinasse ja hulgumisse kostab Tormitaadi võimas hääl:

Huh - huh - huh- uuuuu

Hi-i-iiii

Ha- hah- hah- aaa - !

Nüüd tulen ma -

Kaduge eest kõik kirbud - !

Tormide org on minu tantsusaal -

Te väetid sirtsud ja pirtsud - !

Uu - hii -iii

Hah-hah-aaaa!

/Ta hääl kaob kasvavasse tuule vihinasse ja Tormipoiste viiulite kaebesse./

Kiki ja Miki: (ukse vahelt välja piiludes)

Kiki: Kas kuulsid - ?

Miki: See oli Tormitaat!

Kiki: Ta on hirksam kui kole omas vihas!

Miki: Ta tuleb Mustade Mägede poolt -

Kiki: Mustadelt mägedelt tuleb alati paha ja kurja -

Miki: Miks peab meie ilus org just Tormide org olema?

Kiki: Sellepärast, et Tormitaadile siin meeldib!

Miki: Kõik ta pühib eest, matab lumme ja külmetab jääks!

Kiki: Aga meie vana tamme ei jõua ta paigast liigutada.

Miki: Milline õnn! Meie vana-vana-vana -

Kiki: Vana-vana-vanemate tamm - meie pesapaik - meie soe ja ilus koduke.

Miki: Vana kuri torm möllaku väljas nõnda palju kui ta tahab - meid ei saa ta kunagi pesast kätte!

Kiki: Keegi ei saa meid kätte, kui sulgeme ukse ja poeme sooja pesasse.

Miki: Jah! Seda me teeme kah! (osatades) Uuu-uuuu? Ulu nõnda palju kui tahad, sa kuri Tormitaat!

Kiki: (samuti) Hi-hi-ii - ja haha-hah-aa! Head ööd
kaaa-aa! (kaovad koopasse ust sulgedes)

(Endine tormi mühin ja vihin)

(Jätkud Klapp ja Klipp tulevad väsinult keksides.)

Klapp: (ees, kord-korralt peatudes, taha vaadates ja oodates)

No, tule! Tule ometi rutem! Pikem hüpe: Klipp - Klapp!

Klipp: (tuleb hüpates ja hingeldades) Klipp ja klapp - ja hopp! Sul on hea ütelda - torm on ju vastu, üks klipp edasi, ja kaks tagasi! (jääb istukile lumme) Enam ma ei jõua, mitte üht sammugi enam - jõud läks välja - !

Klapp: Ära räägi rumalusi! Meil ei ole aega - Tormitaat on me kannul ja lumi sabas järel - ja kodumets on veel kaugel!

Klipp: Oeh! Väga kaugel! Kuule, kas me oleme ikka õigel teel?

Klapp: Mis sa siin tormis ja lumesajus näed - aga nina järgi oleme ikka metsa poole teel! Noh, kanguta aga end maast lahti, ja edasi! -

Klipp: (Tõuseb ja püüab hüpata, aga langeb tagasi istukile) Pai Klapp, oota nüüd - puhkame vähe aega - mitte ei jõua - mu jalad on nagu tina täis!

Klapp: Edasi Klipp! Me jääme tormi kätte! (hüppab edasi, jääb tamme ette seisma) Mis see siin siis on?

Klipp: (tema juurde komberdades) See siin? üks suur ja jäme puu pirakas - - kõver ja kole!

Klapp: Kas sa siis ei näe? See on maja - uks ees ja -

Klipp: Maja jah! Ja uks kah! Pai Klapp - siin puhkame jalgu?

Klapp: Ole hull! Kes teab mis elukas siin elab - ei!

Klipp: (ukse juurde astudes) Kui vaataksime järgi - ma koputan uksele -?

Klapp: (taganedes) See on kardetav -

Klipp: Koputan õige tasakesi - nii kop-kop!

Klapp: (endiselt) Eii-ii -

- Klipp: Ära nüüd jänes-püks ole! (koputab) Kop-kop! (siis jugemalt)
 Halloo! Head inimesed - halloo!
- Miki: (seest hüüdes) Kes - kes seal koputab ja hoo'tab?
- Klipp: See olen ainult mina - meie, Klipp ja Klapp!
- Kiki: Klipp ja Klapp?
- Klipp: Kaks väga, väga väsinud teekäijat -
- Klapp: Kaks käijat jah - !
- Klipp: Oleme teel metsa tormi varjule - jalad väsisid ja jõud on otsas!
- Miki ja Kiki: (on ukse avanud ja piiluvad välja) Väga väsinud - ?
- Klapp: Kui tohiksime teie juures vähe jalgu puhata -
- Klipp: Ja endid soendada -
- Miki: /avanud ukse, astub välja/ Meie majake on küll väga väike- aga -
- Kiki: Aga väsinud rändajatele on alati ruumi - !
- Miki: Astuge aga sisse - olge head!
- Klipp: Tänu, tänu Teile, head hinged - ma olen kohe päris otsas!
 /komberdab sisse/
- Klapp: Aitäh! Sõbrad!
- Kiki: Torm on varsti siin - ! / sisenevad kõik ja sulgevad ukse/
 /Torm läheneb kuuldavalt./
- Moss: /hiiremamma ees ja pojukesed Nipp, Tipp ja Tapp tema järel vudinal kiirustades, vana Poss rea lõpus, samuti/
 Vutt, vutt, vutt - torm on rutt, rutt, rutt! /kiirustab ringi
 ümber tamme, pojukeste rida järel, samuti: vutt, vutt, vutt!/
 Poss: /seisma jäädes/ Mis sa mamma vutitad?
- Moss: / samuti/ Vutitad - Varsti oleme kõik jääpurikad, vutita siis veel!
 / ringi tuhnides/ Leiaks ometi mõne muti augugi - või saaks vähemalt puu juure alla varjule!
- Poss: / ust märgates/ Siin puu juure all on isegi uks - !
- Kõik: Uks ?
- Poss: Päris uks - .
- Pojukesed: Tee uks lahti, uks lahti! Ruttu! Vutt-vutt-vutt !
- Moss: Lahti muidugi - aga ikka viisakalt, ärge trügige ! / astub ukse juurde, sellele koputades/ Kip-kop-kop !

Pojukesed: Kip-kop-kop ?

Miki ja Kiki: (seest) Kip-kop-kop- ? kes seal on ?

Moss: Meie kip - ja Moss - ja

Poss: Ja Poss -

Nipp: Ja Nipp -

Tipp: Ja Tipp -

Tapp: Ja Tapp!

Kiki: (seest) Oh! Heldeke - mitu tuhat korruga - see on hiire-pere
Moss ja Poss! (Miki ja Kiki astuvad uksest välja)

Poss: Neh, neh! - meie neh! Terve meie pere!

Moss: (pojukestele) Tehke nüüd onule - tädile tere!

Pojukesed: (Nipp ja Tapp kaapavad jalga ja väike Tipp kniksutab mitu korda)

Kiki: Kenad lapsukesed - aga selle hirmsa ilmaga väljas?

Moss: Jäime hiljaks teeale -

Poss: Ja lõpuks tuisu ja tormi kätte -

Miki: Paha lugu - ja hullem veel - meie maja on juba külalisi täis!

Poss: Oi-oi-oi!

Moss: (nutuselt) Siis jääme siia külma ja lumme lapsukesed -

Pojukesed: (pukuvad piiksudes nutma) Ei - taha külma ja lumme!

Miki: Ei - aga -

Kiki: Mis aga - ehk leiame ruumi nendelegi -

Moss: Kui lapsukesedki - palju nemad ruumi vajavad - mis meist -

Kiki: No, no - vaatame - häid hingi mahub ka rohkem väiksesse pesasse -
astuge sisse!

Miki: Jah - noh - astuge sisse!

Moss: Kui head te olete! (Pojukestele) Vutt-vutt-vutt! Nüüd on rutt -
rutt - rutt! (teeb riviga ringi ümber tamme ja lipsavad kõik
uksest sisse, samuti: vutt, vutt vutt)

Kiki: (Mikile) Peame läbi ajama - ega siis neid või tormi kätte külma-
ma jätta! (sisenevad ust sulgedes.)

Torm muutub ikka valjemaks ja hakkab ka lund keerutama.)

Mopsi-Popp: (tuleb suusatades, seisatab, nuusutab õhku ja uurib ringi)
 Parema käpp on siin - siis vasak on seal - ei, parempool on seal,
 kus vasakpool ära lõpeb! Aga otse edasi ei ole parempool - ?
 Ei, kindlasti ei ole - (suusatab nõutult edasi-tagasi) Kes võiks
 mulle ütelda - kus on parempool - ? Paha lugu et ma kompassi kaa-
 sa ei võtnud - nüüd ei tea kella-aega kah! Pime on juba - kell on
 kindlasti õhtu! Oi, oi - jalad on nii külmad - kindlasti on pük-
 sid lund täis ja sokid kah! (püüab jalgu maa küljest lahti kangu-
 tada) Mis see siis on - jalad ja suusad on maa külge kinni kül-
 manud! (Kangutab uuesti, hirmuga) Kinni! ma olen kinni külmanud!
 Aah! See oli see sulailma-määre - vale määre - vaat sulle kalopsi!
 (proovib uuesti end lahti kangutada) Hull asi! Kinni mis kinni -
 ei liigu paigastki! Ja torm ja külm tulevad - kui ma nende kätte
 jään, siis olen varsti nagu külmanud kont! - Ai - oi! Appi! Appi
 kuuljad, nägijad! Appi! - ma olen jää-purikaks külmanud! Appi!
 (kuulatab) Keegi ei kuule mind - ainult torm ulub ikka lähemal ja
 lähemal! Appi! Appi!
 (Majast on kuulda kobinat ja samme).

Miki: (seest) Keegi hüüdis appi ?

Kiki: Minu arust see hääl tuli väljast!?

Mõlemad: (seest) Ke-kes seal on?

Mopsi-Popp: Kes seal on - vaat seda ma ei tea - siin aga olen mina, Mopsi-
 Popp! Ma olen maa külge kinni külmanud - külmanud, kuulete - appi!

Kõik: Mopsi-Popp! (ilmuvad rüsinale uksele)

Moss: Kes sind siis kodust välja ajas?

Poss: Mis sa hulgud öö ajal ringi?

Mopsi-Popp: Hulgud! Ma teen "konti-siooni" - treenin suusatamist!

Klapp: Lollus! Käi jala, mis sa vead neid lauapätkke järel!

Mopsi-Popp: Need ei ole lauapätkid - vaid ilusad plastsuusad - ! Aga olge
 nüüd head ja aida mind siit lahti - ma külman ju oma ilusate
 suuskadega koos surnuks!

Kõik: Oi-jah! Aga kuidas? (sagivad läbisegi edasi tagasi) Kuidas me
 sind lahti saame - ?

Moss: Ei muud, kui peame tule alla tegema - see sulatab jää ära!

Mopsi-Popp: Tule - ei! Seda mitte - tuld ma kardan!

Miki: Ära kardada, ega meil olegi siin tuld - aga -

Mopsi-Popp: Ai-ai - ai! Oi-oi-oi! Kere läheb ikka külmemaks - mul on
juba jalad jääs! Ai-ai-ai- ! (haledalt) ma tahan sooja tuppa -
ma tahan mamma juurde!

Moss: Mis sa nüüd töinad - suur poiss! Aa-h! Nüüd ma tean!

Kõik: Mis?

Moss: Me tõmbame ta jää küljest lahti! Võtke tal sabast!

Mopsi-Popp: Ee-ei! Mitte sabast! Te tõmbate mu saba tagant ära!

Moss: No, küll on see alles üks hädavares! (haarab Mopsil kere ümbert
kinni, teistele) ja nüüd võtke minust, järgmine temast ja nõn-
da edasi üksteisest, kõik - ühise jõuga!

Miki: (seisab suuskade peale, ette, takti lugedes) Korraga - pange
tähele, nüüd :

Mopsi-Popp: Ärge aga mind pooleks tõmmake - !

Miki: Ära sega vahele - korraga nüüd: Hop - üks - ja kaks - ja - kolm!

Mopsi-Popp: (lendab saabastest välja, kõik - terve rivi samuti uperpalli
lumme) Ai-ii! Metsalised! (näeb suuskadele jäänud saapaid,
(näeb suuskadele jäänud saapaid, ehmatusega) Mis te tegite - aiii!
Te tõmbasite mul jalad alt ära - !

Kõik: (segaselt ja kohkunult, lumest kerkides,) Tal on jalad alt ära
lâinud - !

Mopsi-Popp: Jaa - mu ilusad suusatamise jalad! (ulub suure häälega)

Miki: Mis sa karjud - kuhu need jalad sul on kadunud - ?

Mopsi-Popp (nuttes) Need on ju suuskade küljes kinni -

Miki: (naeruga) Need on ju ainult su suured saapad - !

Kõik: (samuti) Ainult saapad! -

Mopsi-Popp: Aga jalad on saabaste sees - ma ei tunne enam oma jalgu all! -

Moss: Kui jalgu ei tunne - siis on külmanud - ruttu tuppa temaga -
ruttu lumega hõõruda - ja soojad villased sukad jalga!

Kõik: (haaravad Mopsist kinni ja tirivad ta uksest sisse) Ruttu - ruttu!

Moss: Kõharchtu ja kompresse ... (kaovad kõik majja)

Miki: viimasena ust sulgedes) No nüüd on me majake nii täis, et uks
ka ei lähe enam kinni!

Tormitaat: (hää!) Huh - huh - huuuu -

Hih - hih - hiiiii -

Hah - han - haa ---!

(Tuule vihane vihin ja lumetuisk)

Kuri-ätt: (tuleb tormi ja tuisuga võideldes; hiigel rautatud ja riivis-
tatud kasti seljal kandes, peatub raskelt ähkides)

Sa tormi-irvitus - milline raju ja lumemöll! Ja äkki tuli! -

Korraga tuiskas üle oru! - Mõni koiva sirutus ja ma oleksin

olnud Mustade mägede varjul - oma koobas-urkas peidus - aga

enne sai mind siin lagedal orul kätte! Sa oled vana õelus ise -

Tormitaat! Oeh! (pane oma kandami tamme juurele, pühib higi)

Higi pühkida, hinge tõmmata - ja siis jälle edasi! Mind ei pea
keegi kinni - ka mitte torm!

(Rautatud kastist kostab: Lase meid siit välja! Kuri-ätt! Lase
meid välja!)

Kuri-ätt: (kurjalt naerdes) Aah teie, mu väikesed sõbrakesed! Välja ta-
hate! Küllap saate kastist välja - varsti oleme kodus - Mustade
mägede koobastes! Seal lasen teid välja - suurde pimedasse koo-
passe - seitsme luku taha panen teid igaveseks kinni! - Kuulete!

Hääled kastist: Lase meid välja, armas Kuri-ätt!

Kuri-ätt: Ei ole armas - ee-i, ega rumal! Kui ma teid välja lasen - siis
on minul lõpp - pean ise istuma Mustade mägede koopas seitsme
luku taga - ja teie valitsete maailma!

Hääled kastist: Me palume sind! Lase meid vabadusse!

Kuri-ätt: Ärge tüüdake mind - jääte sinna kus olete! - Mina, Kurjus, olen
maailma valitseja - mitte teie - kuulete: Kurjus! (Majast kos-
tab lõbusat naeru ja juttu)

Kuri-ätt: Mis see siis on - rõõmsad hääled - kui mina tahan kuri olla - ?
Rõõmsad ja lõbusad hääled on kõige koledamad, mis ma tean! Kes
julgeb siin, minu läheduses rõõmus olla? (astub kuulatades tam-
me juurde) Aa-h! Siin on ju majake ja uks - võõrastemaja, na-
gu ettetellitud! Mh - jalgu puhata - sooja süüa - ja - ega mi-
dagi! (astub ukse ette ja pööratab rusikaga uksele) Tehke lahti
teekäijale!

(sees muutub korraks vaikseks, siis kostab jalle naeru ja lõbusat juttu) Mis te naerate seal - seda ma ei sall! Lõbusad olete - kuulete, seda ei tohi! Uks lahti - noh, kas saab juba - või ma löön selle maha!

Hääled seest: (aralt) Ke-kes sa oled?

Kuri-ätt: Kes ma olen? To-oh! Kas te mind ei tunne - Kuri-ätt teel Mustade mägede poole! (ust raputades) Aga ärge jorutage seal nüüd - avage! Ehk muidu - löön terve selle maja osmiku upakile! Nooh!

Kiki ja Miki: Jah! Jah kohe aulik Mustade mõtete isand! (avavad ukse)

Kuri-ätt: Just nõnda - see on hea, et mind tunnete - Mustade mõtete isand! (tõmbab ukse pärani lahti) Ja nüüd mulle sooja süüa - ja juua - ! (majast kostavad ehmatuskisa ja hüüded) See on ju hullem kui sipelgapesa siin - välja kõik sitikad ja sirtsud - tehke ruumi! (trügib majja, seesolijaid üksteise järele välja heites - kes veerevad siia-sinna laiali lumme)

Kiki ja Miki: Aga see on ju meie maja -

Kuri-ätt: Vait! Käbinärijad! Nüüd on see minu oma!

Mopsi-Popp: Aga, kus me siis oleme - ma olen külmanud ja saba on jääs ...

Kuri-ätt: Miks sa piuksud peni - minu pärast ole üle terve kere jääs! (sisse majja) Kus söök on? Aa - siin on salved ja riiulid täis -

Kiki: Halasta - see on meie terve pika talve toit -

Kuri-ätt: Just! See kulub mulle kõik ära! (hakkab kuuldavalt matsutades sööma) nām, nām - Ärge segage mind! (Lööb siis jalaga ukse kinni)

Kõik: Ukse lõi kinni - ja nüüd sööb kõik ära, seal - soojas - !

Kiki: Heldeke, mis saab meist?

Moss ja Poss: (Pojukesi oma ümber kogudes ja neid soendades) Jah, mis saab nüüd meist ja meie pojukestest?

Klipp ja Klapp: Ja meie - kas me veel eluga metsa jõuame?

Mopsi-Popp: (otsustavalt) No, nüüd läheb ka uhe heasüdamega koera süda täis - (läheb ukse juurde seda praokile avades, uriseb uksest sisse) Rrrrrrr - rrr? Mida meie siis sööme?!

Kuri-ätt: Sina, krants näri puujuurikat! Aga vait nüüd - ja uks kinni - külma tuleb sisse! (heidab puukaika kolinal ukse poole)

Mopsi-Popp: (ust kiirelt kinni tõmmates) Metsaline, niisugune!

Kõik: (kogunevad tema ümber, ohates, oiates, nuuksudes ja piiksudes.
Torm ja lumetuisk möllavad endiselt edasi.)

Kastist kostab: Laske meid siit välja!

Moss: Kas kuulsite!

Kiki: Ja - aga kus, kes?

Hääled: (kastist) Laske meid siit koledast kastist välja!

Kõik: (pöörduvad kasti poole) koledast kastist?

Klapp: See rautatud kast seal - ?

Mopsi-Popp: See on ju kui koera-kuut?

Poss: Sellel on kaas peal - see on kui hiirelõks ...

Kiki: Ei - see on ju jänese puur -

Hääled: (kastist) See on kurja-äti kast - laske paikesed, kes te ka olete, laske meid siit vanglast välja!

Moss: Vanglast välja - ?

Poss: Võibolla on need veel kurjemad elukad kui Kuri-ätt?

Kiki: Kes te olete? Ja miks te seal kastis vangis istute?

Hääled: (kastist) Kuri-ätt pani meid siia kinni - Ta viib meid Mustade mägede koopasse seitsme luku taha vangi - !

Miki: No see on juba liig -

Klipp: Seda ei pea juhtuma!

Hääled: (kastist) Paikesed, laske meid siit välja! Ruttu - enne kui Kuri-ätt tagasi tuleb! Ruttu!

Moss: (ümber kasti joostes) Ruttu, ruttu - aga kes oskab kasti lahti teha - ?

Poss: Kellel on kasti võti?

Kiki: Võti jah! Kiiresti - Kuri-ätt tuleb!

Hääled: Kast ei ole lukus - vaid riivis - laske meid välja!

Moss: Riivid, riivid - !

Pojukesed: Kus on riivid - ?

Kõik: (läbisegi) Kus on riivid - ?

Klipp: Kes on riivi näinud - ?

Mopsi-Popp: Otsige riivi - !

Hääled: (kastist) Riivid on kasti küljes - tõmmake riivid lahti!
Ruttu - ruttu !

Kõik: (koputavad kasti ja otsivad riive ringi joostes)

Kuri-ätt: (mõnusalt mõmisedes ja majas kolistades)

Moss: (Kuulatab) Ta kõht on täis - nüüd tuleb ta välja!

Poss: Välja! - kus on riiv - riivid - riivid -

Kõik: Riivid!

Mopsi-Popp: Riivid! - liks - lõks! - Kinni - lahti? Nüüd ma tean!

Sahvril on ka riiv: liks-lõks kinni-lahti! (Hüppab kasti juurde) Seda ma arvasin! Siin - siin on riivid! Liks-lõks - (tõmbab ühe, siis teise riivi eest) lahti ja liks - lõks teine lahti -

Hääled: (kastist) Ja kolmas kah!

Kõik: Kolmas kah!

Kuri-ätt: (ust avades, sees) Unustasin oma kalli kasti välja - suure söömisega läks hoopis meelest ära -

Mopsi-Popp: Liks-lõks - siin on kolmas riiv - ja lahti -

Kõik: Kolmas riiv lahti! (kasti kaas hüppab lahti)

Kuri-ätt: Mis - kolmas riiv - ja lahti! Aa-h! Minu kallis kast - (tormab kasti poole, kõik taganevad hirmunult tema eest) Minu kasti kallalt ära! (Kastist paiskub hele sätendav valgus välja ja sealt hüppavad vabadusse: Ilus mõte, Hea mõte ja Armas mõte)

Kuri-ätt: Tagasi! Tagasi kasti! Oo - ooh! (tõmbub pimestava valguse ees tagasi)

Mõtted: Hilja! Hilja! Mustade mõtete Kuri-ätt! Meie oleme vabad!

Kuri-ätt: (käsi silmade ette kaitseks pannes) Aah! See valgus! Soojus - aah! Te teete mu pimedaks!

Ilus mõte: Kõik ilusad mõtted teevad kurjuse pimedaks!

Hea mõte: Kõik head mõtted seovad kurjuse käed ja jalad!

Armas mõte: Kõik armsad mõtted sulatavad su kurja hinge!

Ilus mõte: Ilus mõte - see olen mina - (hüppab Kurja-äti poole)

Vaata mind - !

Kuri ätt: (valuga) Ooo!

Hea mõte: Ja hea mõte olen mina - (sambuti Kurja-äti poole)

Kuri-ätt: (endiselt) - jäta mind!

Armas mõte: Ja armas mõte -

Kuri-ätt: Ära tule mu ligi - ooo te tapate minu - oma ilu, headuse ja armastusega - ! (taganeb valuröögatustega, mõtted tema ümber kergelt hüpatas ja tantsides, kaovad kaugusesse)

(Tormgi on vaibunud, sajab kergelt pehmet lund.)

Moss: Need head, ilusad ja armsad mõtted ajasid Kurja-ati minema - !

Pojukesed: Mamma, ta jooksis minema - kas ta kartis sind?

Kiki: Mustad mõtted põgenesid Mustade mägede taha!

Mopsi-Popp: Hirmuga läks mul nahk nõnda soojaks - et nüüd on palav!

Miki: (ringi vaadates) Sõbrad - Tormide orus on nüüd talv!

Kiki: Talv ja lumi - ! Oh, ja maja uks on lahti -

Miki: Uks on lahti ikka kõigile - ilusate, heade ja armsate mõtete sõpradele -

Kiki: Astuge sisse sõbrad -

Moss: Sooja lapsukesed -

Väike pojuke: Kas ilusad mõtted ei tulegi tuppa sooja - ?

II pojuke: Kuhu nad läksid ?

Moss: Nad läksid laiali maailma - seal ajavad nad kurje mõtteid taga-

Mopsi-Popp: Et kurja kätte saada - selle jaoks peab ikka olema täielik proffs-sprinter! (kõik astuvad majja)

Mopsi-Popp: (ukse vahelt välja piiludes) Heh! Iga rumal saab ilma kompassitagi aru, et lund hakkab sadama. (Sulgeb ukse).

(Langeb vaikselt lund. Lumehelbekesed liuglevad tantsides Tormide orgu. Lumi mässub vanale tannele ja talve rahu laskub kõikjale.)

Eesriie.